

Motion till riksdagen 2022/23:2322

av **Helena Vilhelmsson m.fl. (C)**

med anledning av prop. 2022/23:46 Ny mervärdesskattelag

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att det skyndsamt bör tillsättas en utredning om hur frågan om internmoms mellan föreningar i samma organisation kan lösas utan att orsaka snedvridning av konkurrensen i strid med EU-rätten, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.

Motivering

Regeringens förslag om ny mervärdesskattelag innebär främst en omarbetning och modernisering av mervärdesskattelagen, med syftet att förbättra strukturen och göra lagstiftningen mer överskådlig och språkligt moderniserad, samt att den i högre grad ska överensstämma med EU:s mervärdesskattedirektiv (rådets direktiv 2006/112/EG). Propositionen syftar också till att tillgodose riksdagens tillkännagivande om utredning av frågan om huruvida s.k. internmoms för ideella föreningar kan lösas utan att orsaka snedvridning av konkurrensen i strid med EU-rätten och utan att öka risken för fusk med mervärdesskattesystemet (bet. 2021/22:SkU16, rskr. 2021/22:236). I och med det aktuella förslaget anser regeringen att tillkännagivandet är tillgodosett och slutbehandlat.

Organisationer i civilsamhället består ofta av en stor mängd juridiska personer, t.ex. föreningar, inom en organisation. I denna typ av organisationer sker löpande ekonomiska transaktioner mellan de olika juridiska personerna för att gemensamt finansiera funktioner för ekonomi, redovisning, it etc. Den s.k. internmomsen innebär att kostnadsdelningen av dessa tjänster momsbeläggs. Internmomsen innebär på så vis en ökad kostnad med 25 procent och dessutom betungande administrativa åtgärder för de ideella föreningarna med momsregistrering och momsredovisning. I praktiken blir det därför ofta omöjligt att kostnadsdela, trots att det finns ett undantag reglerat i lagstiftningen (3 kap. 23 a § mervärdesskattelagen) för tillhandahållande av interna tjänster som skulle kunna undanta de ideella organisationerna från momsplikten.

Regleringens stora stötesten är det s.k. konkurrensrekvisitet, som medför att undantaget för tillhandahållande av interna tjänster i praktiken blivit för snävt. Den strikta tillämpningen har inneburit att undantaget blivit mer begränsat och därmed ger ett annat resultat än motsvarande bestämmelse i mervärdesskattedirektivet. Men även den föreslagna nya formuleringen av konkurrensrekvisitet innebär att tillämpningen riskerar att även fortsatt bli alltför restriktiv, och att undantaget därmed inte heller fortsättningsvis kommer att fylla sitt syfte.

En ny utformning av den svenska regleringen skulle, rätt utformad, kunna komplettera andra momsregler för att förhindra att en momsregistrering och momsdebitering måste ske på grund av vidarefakturerings och kostnadsdelning. För att hitta en sådan lösning måste en utredning tillsättas så att en fungerande helhetslösning kan komma på plats. Riksdagens tillkännagivande var också tydligt med att mervärdesskatten på interna tjänster skulle ses över för att göra det tydligt vad som gäller för föreningarna. Någon sådan utredning har inte skett här, och Skatteverkets jurister uppger nu att den föreslagna ändringen inte förändrar något eftersom det endast utgör en kodifiering av redan gällande praxis. Någon annan ändring är inte gjord.

I t.ex. Danmark har motsvarande reglering fått en annan utformning som gör att kostnadsdelning mellan ideella organisationer fungerar utan mervärdesskatteplikt. En sådan utformning har stöd i EU-rätten, men för att kunna genomföra detta behövs en grundlig översyn av 3 kap. 23 a § mervärdesskattelagen i förhållande till motsvarande regel i momsdirektivet. Flertalet remissinstanser, och en mängd organisationer inom civilsamhället, har också påtalat detta faktum. Centerpartiet föreslår mot bakgrund av detta att riksdagen, återigen, uppdrar åt regeringen att skyndsamt utreda hur frågan om internmoms mellan föreningar i samma organisation kan lösas utan att orsaka snedvridning av konkurrensen i strid med EU-rätten. Innan detta är gjort kan inte riksdagens tidigare tillkännagivande i frågan anses vara tillgodosett och slutbehandlat.

Helena Vilhelmsson (C)

Helena Lindahl (C)

Alireza Akhondi (C)